

Ordføreren: Jeg skal tillade mig strax at omtale det sidste af de under Forhandling stillede Forslag, og blot henlede Opmærksomheden paa, at det staaer i Forbindelse med et andet Forslag, som nys blev vedtaget; det enes Vedtagelse er altsaa en Følge af det andets. De Ændringsforslag, som ere opførte under Nr. 4, 6 og 7, angaae Nedsættelse af Gage til Medlemmer af forskellige Retter. Udvalget har nemlig troet at burde strengt overholde den af Rigsdagen vedtagne Lov, som senere er udkommet, angaaende Gageringen af Overrettens Medlemmer; thi det er ikke rigtigt først at etablere en fast Gagelov og derefter overstride den ved Finantsloven. Udvalget kan imidlertid være ganske villig til at indrømme, at der fra den høitærede Minister kan have været Anledning til at fremkomme med Forslaget, men har dog meent, at der ikke var Anledning for Thinget til at billige det. — Det Forslag, som er opført under Nr. 5, angaaer et personlig Tillæg til Bogholderen ved Overrettens Ekstremkommission; det er foreslaaet at skulle bortfalde, da Manden er død. Udvalget har i den Anledning modtaget den Nedsættelse fra Ministeriet, at Bogholdertjenesten ved indtrædende Vacance vil kunne inddrages, men at Embedet indtil videre maa bestyres af en Constitueret, der altsaa maa oppebære den Gage, som er bestemt dertil, men det personlige Tillæg kan nu meget vel bortfalde strax. — Forslaget under Nr. 8 angaaer et Brænde-deputat for Præsten ved Lughuset i Horsens. Det er ganske vist ikke nogen betydelig Sum, hvorom her er Tale, men da ved tidligere Finantsloves Behandling heri Thinget dette Beløb gjentagne Gange er nægtet og der ikke er fremkommet nye Grunde, der maatte retfærdiggjøre Nødvendigheden af at bevilge det, saa har Udvalget troet at burde henholde sig til de tidligere Bestemmelser. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at oprindeligen havde Regjeringen ikke paatænkt at ansætte nogen Præst ved Lughuset sammesteds, men at hans Ansættelse er skeet ved Finantsloven efter Rigsdagens Vedtagelse. — Den Nedsættelse af 100 Rd., som er foreslaaet i Ændringsforslaget under Nr. 9, er en ganske simpel Følge af, at en Post paa 100 Rd., som har været udredt

af denne Conto, er gaaet over paa en anden; hvorfor det altsaa er en Selvsølge, at der her maa skee en Nedsættelse.

Justitsministeren: Hvad den af Udvalget under Nr. 5 omhandlede Nedsættelse angaaer, da kan Ministeriet naturligviis ikke have Noget derimod at erindre. Grunden, hvorfor de 200 Rd. ikke ere udeladte af Ministeriets Forslag til Finantsloven, ligger deri, at da dette Forslag blev affattet og tilstillet Finantsministeriet i September Maaned, var Bogholderen endnu ikke død, og Ministeriet kunde altsaa ikke dengang foretage nogen Forandring i denne Post. — Med Hensyn til de under Nr. 4, 6 og 7 gjorte Indstillinger, der gaae ud paa, at nogle Poster, resp. 266 Rd. 64 Sk., 833 Rd. 32 Sk. og 200 Rd., som ere bragte i Forslag som personlig Tillæg til Assessorer i Overretterne og Kjøbenhavns Criminal- og Politiret, skulde bortfalde, kan jeg ikke andet end meget ønske, at de vedkommende Personer maae faae disse Tillæg. De gaae nemlig, som ogsaa af Udvalget er bemærket, ud paa at forstaae disse Assessorer en saa stor Gage, som de vilde have erholdt, saafremt deres Tjenestetid var blevet regnet fra den Tid, de havde faaet Ansættelse i de nævnte Retter som surnumerair Assessorer. I den under 10de April s. A. udkomne Gageringslov for de nævnte Retter, var der, hvad Afgangen til Alderstillaag angaaer, skjelnet mellem virkelige og surnumerair Assessorer. Det var nemlig antaget, at med Hensyn til Afgangen til Alderstillaag skulde Tjenestetiden først regnes fra den Tid, da Vedkommende havde faaet Ansættelse i Retterne som virkelige Assessorer, idet nemlig Ministeriet var gaaet ud fra, at de surnumerair Assessorer ikke indtoge den samme Plads i Retten som de virkelige Assessorer, da de deels vare gagerede med en langt lavere Gage og deels ikke havde Ret til ligefrem at blive virkelig ansatte i Retten, naar der indtraadte Vacance blandt de virkelige Assessorer. Der blev under Sagens Behandling her i Thinget stillet et Ændringsforslag, der gif ud paa at tillægge de surnumerair Assessorer Alderstillaag fra den Tid af, de havde erholdt Ansættelse som surnumerair Assessorer i Retten, og skjøndt jeg, i Genhold til